

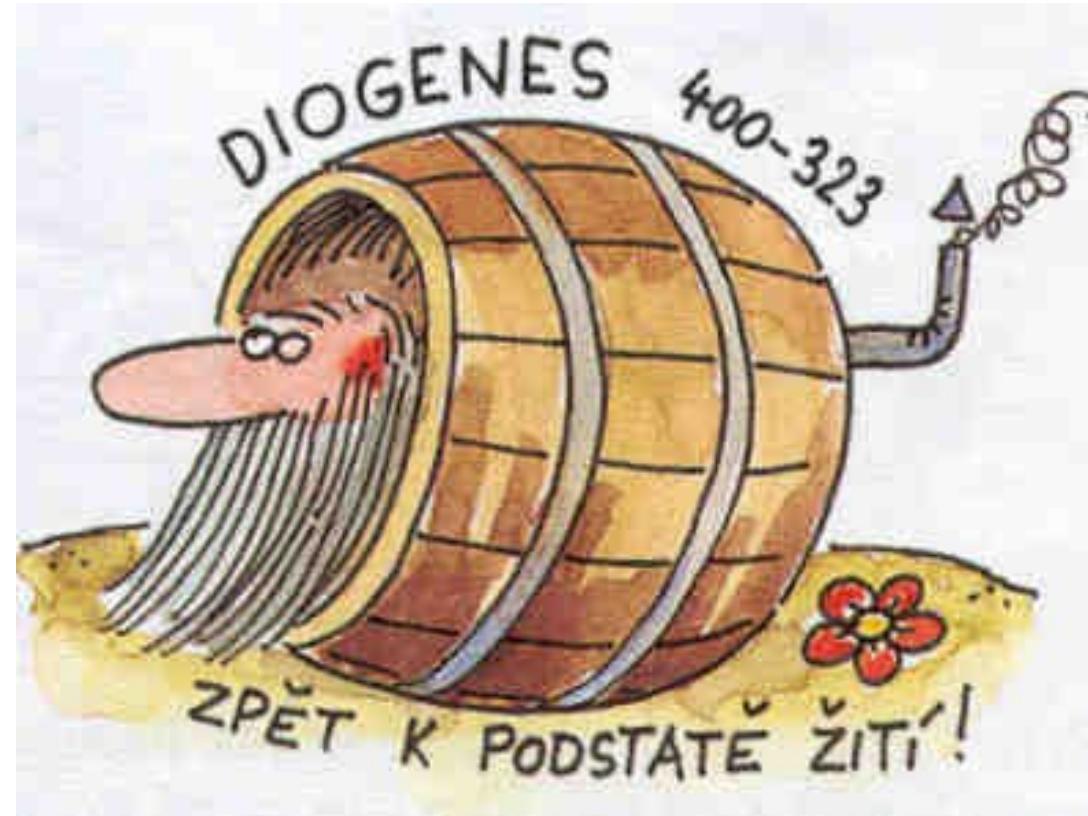
Helénistická estetika

Helénistické období

- od poloviny 4. století př. n. l. do konce 1. století př. n. l.
- Alexandr veliký dobývá a spojuje tehdejší svět
- Nejdůležitější téma filozofie – ctnost a příroda
- Zakladání nových filozofických škol – inspirace v Sokratovi

Kynická škola (4.st. p. n. l.) – Diogenés ze Synópé

- Kynikové – zastánci prostého života bez jakýchkoliv vymožeností, návrat k přírodě
- Diogenés ze Synópé
- Kynickou filozofii demonstroval ve svém životním stylu

Epikurejská škola (konec 4. st. p. n. l.)

- EPIKÚRÉS 341 - 270 př. n. l.
- Krása má svou hodnotu pouze v případě, že nám poskytuje slast
- slast = 1. zásada morálky
- Rozvíjí úvahy o strachu ze smrti a bohů

Jak dosáhnout blaženosti

- nejvyšší hodnotou života je dosažení eudaimonie = blaženosti
- „Zdraví těla a klid duše je svrchovaný cíl blaženého života.“
- Čtyři zásady:
- 1 - boha není třeba se bát
- 2 - smrt se nás netýká
- 3 - cesta k dobru je snadná
- 4 - bolest lze snadno překonat

Důležité motto - „Žij skrytě“

- Epikúrova zahrada

SKEPTICISMUS 315 - 241 př. n. l.

- Hovoří o nemožnosti poznání
- Negativní vztah k umění
- Kritika hudby – hudba je pouhou iluzí, negativní morální dopad
- PYRRHON Z ELIDY 365 - 275 př. n. l. - musíme se zdržovat soudu o věcech, protože o nich nic nevíme

Stoicismus (4. st. př. n. l. – 2. st. n. l.)

- spojení přírodní filosofie a filosofie, která se zabývá člověkem
- Základem světa - PNEUMA – božská prapodstata
- Bůh je přítomen ve všem kolem nás
- Nejvyšší krásou je krása přírody
- Krása člověka má duchovní charakter

Eklekticismus

- MARKUS TULLIUS CICERO 106 - 43 př. n. l.
- Krása je objektivní hodnotou věcí
- Snaha o oddělení řemesla a umění
- Vztah umění a přírody – zdůrazňuje aktivní roli umělce při vytváření uměleckého díla a diváka při jeho vnímání

Horatius 65 př. n. l. – 8 př. n. l

- básník, mistr malých forem
- Klíčové dílo – Umění básnické – rady básníkům
- Básník by měl vycházet z tradic, řídit se zásadami uměřenosti a čerpat ze skutečného života, nutná znalost žánrových pravidel

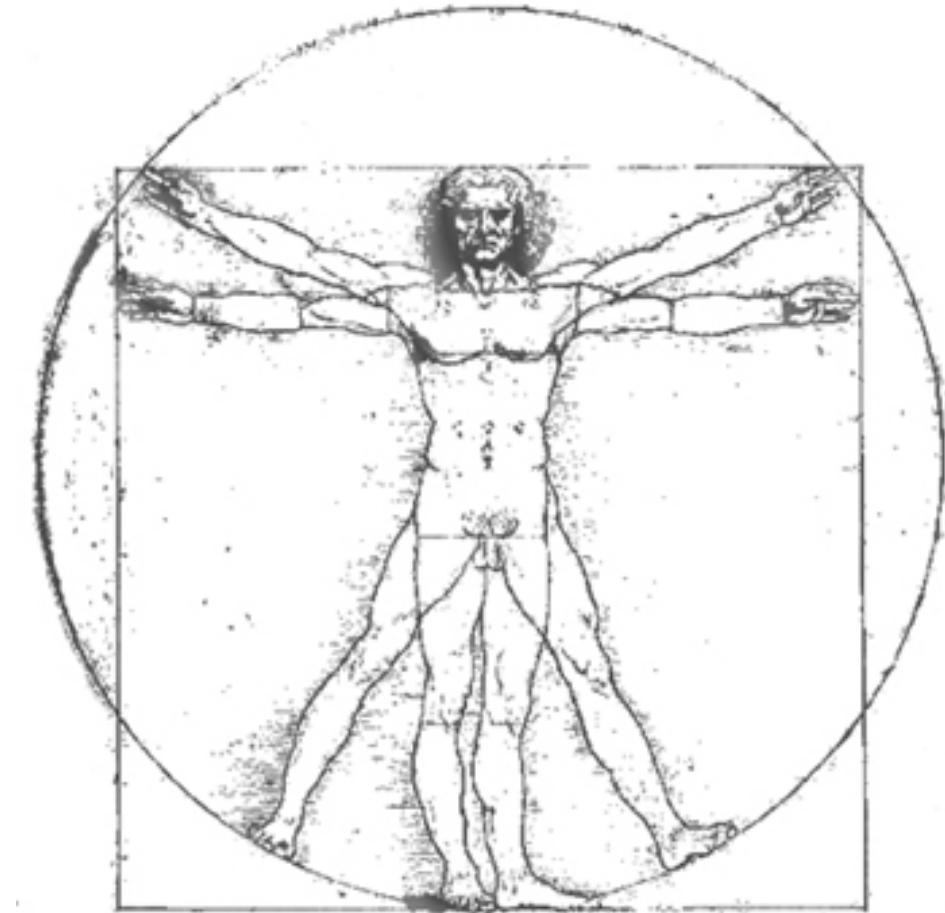
VITRUVIUS - 70 př. n. l. - 25 př. n. l.

- Deset knih o architektuře – základní učebnice antické architektury
- Tři základní požadavky na kvalitní architektonické dílo – trvanlivost, užitečnost, krása
- V tomto díle první zmínka o perspektivním zobrazení

Vitruviova teorie architektury

- Je přesvědčen o existenci objektivních zákonitostí a propořčních vztahů, bez nichž nelze postavit krásnou budovu
- propořční vztahy v architektuře odvozuje z proporcí lidského těla
- Vitruvianský muž – Leonardo da Vinci

Helénistické x řecké klasické umění

- řecké klasické umění – zobrazení ideálu, princip kalokagathia, důstojný klid
- Feidiás - Athéna Parthenos

- Polykleitos - Doryforos nesoucí kopí

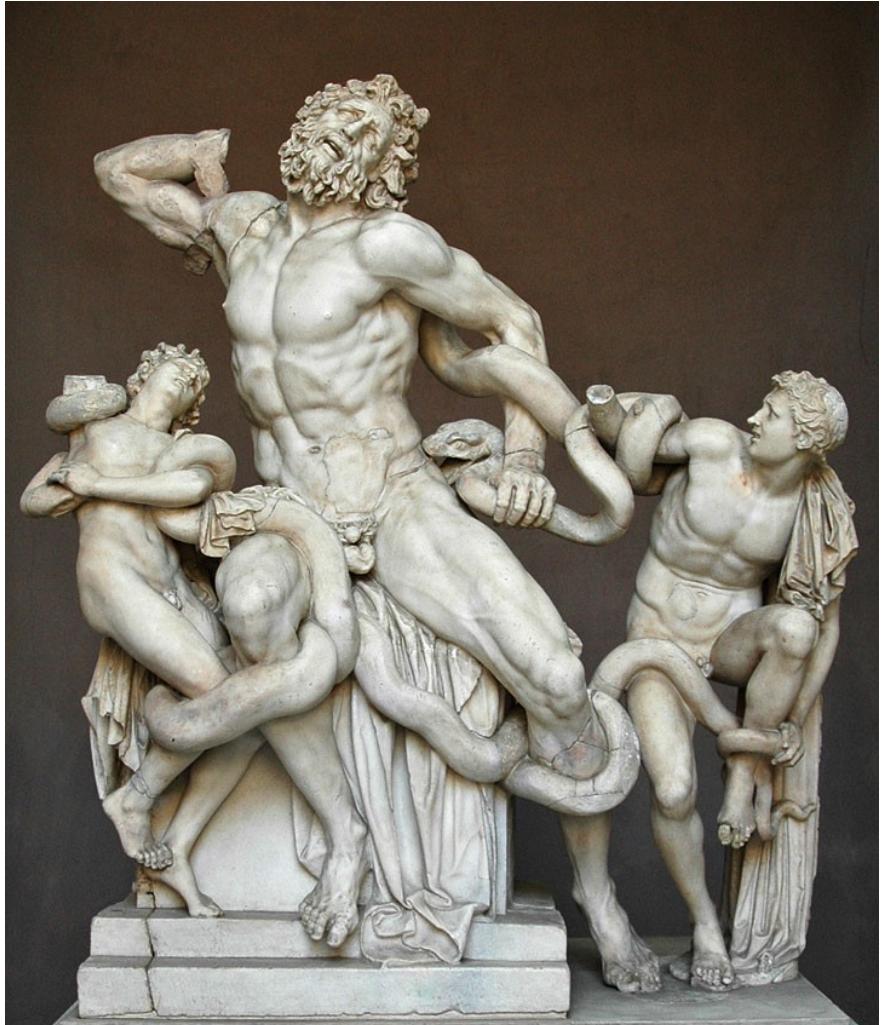
- klasické sochy jako vzory krásy těla i ducha

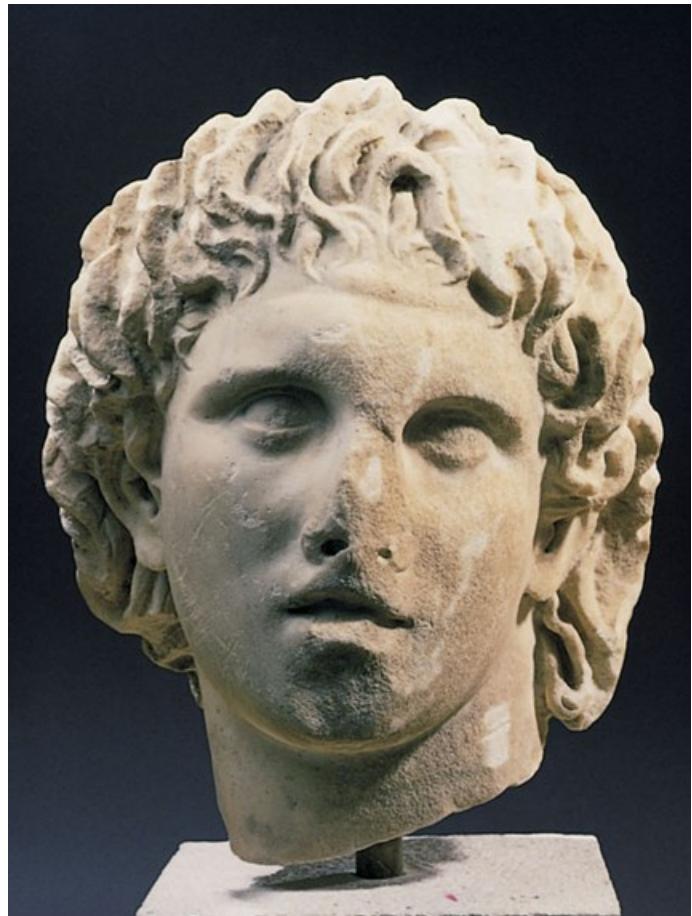
Helénistické umění

- V tomto období dochází k míšení kultur - civilizační a kulturní prvky řecké se prolínaly s orientálními
- Odlišnost od klasicismu - potřeba zobrazovat silné emoce a hrůzné výjevy, realističnost
- Hlavní umělecké médium představují sochy

Láokoón a jeho synové - Hagésandros, Polydóros a Athénodóros

Lýsippos - řada portrétů Alexandra a jezdecké sochy

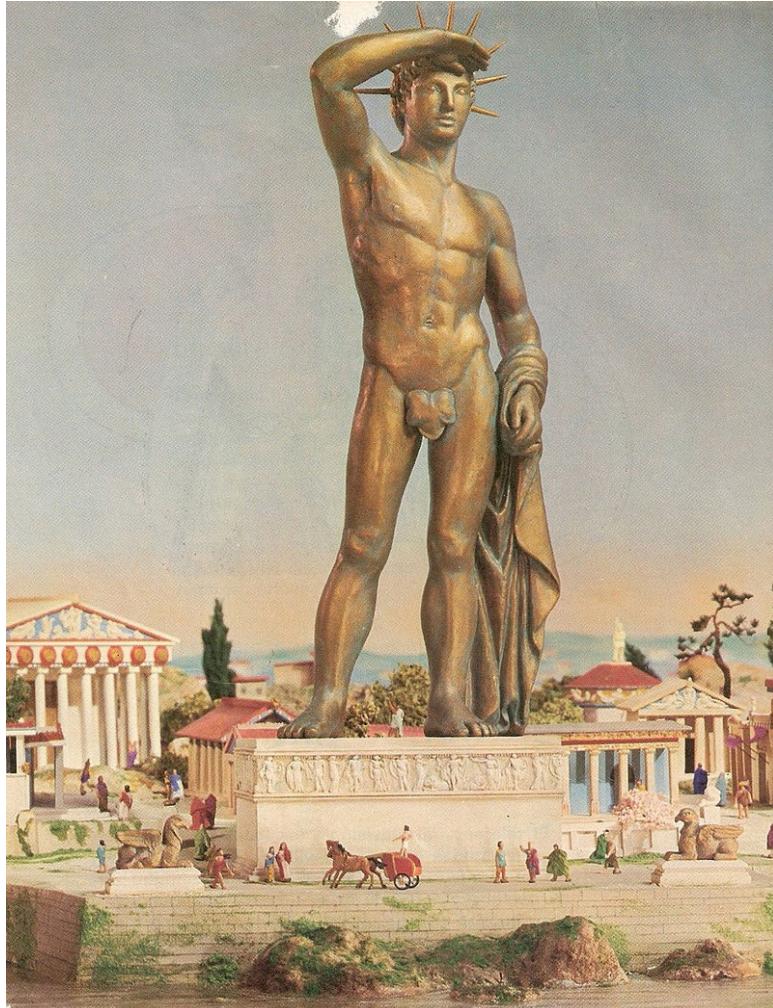
Apoxyomenos

- Atlet seškrabující si z těla olej

Monumentální sochařství

- Rhodský kolos - Chárés z Lindu

Sochy obyčejných lidí

